Siz bana güvenmiyor musunuz? Halbuki ben göktekinin (Allah'ın) güvendiği kişiyim! Sabah akşam bana gökyüzünün haberi geliyor!

Ebû Saîd el-Hudrî -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Ali b. Ebî Tâlib -radıyallahu anh- Yemen'den Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e henüz madeninden ve toprağından tam olarak temizlenmemiş, (selem ağacı yaprağıyla) tabaklanmış bir deri içinde az miktarda ham altın gönderdi. Ebû Saîd devamında dedi ki: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu altın parçasını (kalplerini İslam'a ısındırmak amacıyla) şu dört kişi arasında paylaştırdı: Uyeyne b. Bedir, Akra' b. Hâbis, Zeydu'l-Hayl, dördüncüsü ya Alkame yahut da Âmir İbnu't-Tufeyl idi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahabelerinden bir kişi: "Biz bu altına onlardan daha layıktık" dedi. Bu söz Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ulaşınca şöyle buyurdu: «Siz bana güvenmiyor musunuz? Halbuki ben göktekinin (Allah'ın) güvendiği kişiyim! Sabah akşam bana gökyüzünün haberi geliyor!» Ravi dedi ki: Bunun üzerine iki gözü çökük, yanağının elmacıkları çıkık, alnı yüksek, gür sakallı, saçı kazınmış, izarını yukarı çekmiş bir kişi ayağa kalktı da "Ya Rasûlallah! Allah'tan kork!" dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona: «Sana yazıklar olsun! Ben yeryüzündeki insanların Allah'tan sakınmaya en layık olanı değil miyim?» buyurdu. Ravi dedi ki: Sonra o kişi arkasına dönüp gitti. Hâlid b. Velîd: "Ya Rasûlallah! Şunun boynunu vurmayayım mı?" dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Hayır. Belki namaz kılan bir kimsedir!» buyurdu. Bunun üzerine Hâlid: "Ya Rasûlallah! Namaz kılanlardan nice kimseler vardır ki, onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylerler» dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ben insanların kalplerini yoklamakla ve karınlarını yarıp bakmakla emrolunmadım!» buyurdu. Ravi dedi ki: Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- o kişi dönüp giderken, arkasından ona bakıp: «Şüphesiz şunun soyundan öyle bir nesil türeyecektir ki, onlar her zaman güzel sesle Allah'ın kitabını okuyacaklar. Fakat Kur'an onların boğazlarından aşağı geçmeyecektir (kalplerine inmeyecektir). Okun avı (delip) geçtiği gibi dinden çıkarlar!» buyurdu. Zannediyorum ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Yemin olsun, eğer ben onların zamanına yetişirsem, muhakkak onları Semûd kavminin öldürülüşü gibi (köklerini kazırcasına) toptan öldürürdüm.» buyurdu.

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Ali b. Ebû Tâlib -radıyallahu anh- Yemen'den Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e selem ağacı ile tabaklanmış derinin içinde bir altın parçası gönderdi. Altın parçası daha toprağından arındırılmamıştı. Ebû Saîd devamında dedi ki: Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- altın parçasını dört kişi arasında paylaştırdı: Bunlar: Uyeyne b. Bedir el-Fezârî, Akra' b. Hâbis el-Hanzalî, Zeydu'l-Hayl en-Nebhânî, Alkame b. Ulâse el-Âmirî'ydi. Ashabından bir adam şöyle dedi: Biz bunu onlardan daha fazla hak ediyorduk. Ravi dedi ki: Bu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ulaşınca şöyle buyurdu: «Siz bana güvenmiyor musunuz?

Halbuki ben göktekinin (Allah'ın) güvendiği kişiyim! Sabah akşam bana gökyüzünün haberi geliyor!» Ravi şöyle dedi: Bunun üzerine gözleri çukur, elmacık kemikleri çıkık, alnı belirgin, sakalı gür, saçı kazınmış ve elbisesini yukarı çekmiş bir adam ayağa kalktı ve: "Ya Rasûlallah! Allah'tan kork!" dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona şöyle buyurdu: «Sana yazıklar olsun! Ben yeryüzündeki insanların Allah'tan korkmaya en layık olanı değil miyim?» Ravi şöyle dedi: Sonra o kişi arkasına dönüp gitti. Hâlid b. Velîd şöyle dedi: Yâ Rasûlallah! Şunun boynunu vurayım mı? Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Hayır. Belki namaz kılan bir kimsedir. Hâlid -radıyallahu anh- şöyle dedi: Namaz kılanlardan nice kimseler vardır ki, onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylerler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Ben insanların kalplerini yarıp içindekini araştırmakla ve karınlarını deşmekle emrolunmadım. Ben ancak insanların durumlarının dış görünüşüne (zahire) göre hükmetmekle emrolundum. Ravi dedi ki: Sonra o kişi arkasını dönüp giderken Rasûlullah -aleyhisselam- ona baktı ve sonrasında şöyle buyurdu: Şüphesiz ki bu adamın soyundan, ashabından (veya kabilesinden), Allah'ın kitabını güzel bir sesle ve ustaca okuyan bir topluluk çıkacaktır. Çokça tilavet etmelerinden (okumalarından) dolayı dilleri ıslaktır. Ancak Kur'an onların boğazlarından aşağı inmez ki kalpleri onu kavrasın ve düzelsin. Allah onların bu okuyuşunu kendi katına yükseltmez ve kabul etmez. Onlar, okun avı (hedefi) delip geçtiği gibi hızlıca ve kolayca İslam'dan çıkarlar. Sanırım şöyle demişti: Eğer onların Müslümanlara kılıç çekerek isyan ettikleri zamana yetişirsem, onları Semûd kavmi gibi (köklerini kazıyarak) şiddetli bir şekilde kesinlikle öldürürüm (ortadan kaldırırım).

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/8307